

וְאֶתְּהָ בֶן־אָדָם קַח־לְךָ לְבִנָּה וְנִתְּתָהּ אֹתָהּ לְפָנַי וְחִקוֹתַי עָלֶיהָ עִיר
 אֶת־יְרוּשָׁלַם: 2 וְנִתְּתָה עָלֶיהָ מְצוֹר וּבִנִיתָ עָלֶיהָ דֵּיֶק וְשִׁפְכֶתָ עָלֶיהָ
 סִלְלָה וְנִתְּתָה עָלֶיהָ מַחְנוֹת וְשִׁים־עָלֶיהָ כָּרִים סָבִיב: 3 וְאֶתְּהָ קַח־לְךָ
 מַחְבֶּת בְּרֹזֶל וְנִתְּתָהּ אֹתָהּ קִיר בְּרֹזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּינֹתָהּ
 אֶת־פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהִיתָה בַּמְצוֹר וְצָרְתָּ עָלֶיהָ אֹת הִיא לְבַיִת יִשְׂרָאֵל:

ס

Vocabulary

Verse 1

לְבִנָּה “brick” (BDB, 527)

חִקַּק verb: “inscribe, engrave” (BDB, 349)

Syntax & Miscellaneous

- Jerusalem, the name of the city, is appositional to the word for city. The direct object marker demonstrates the grammatical position of the proper noun.

Verse 2

מְצוֹר noun: “siege” (BDB, 848)

דֵּיֶק “siege wall” (BDB, 189)

סִלְלָה “mound” (BDB, 700)

כָּר “battering ram” (BDB, 305)

Verse 3

מַחְבֶּת “plate” (BDB, 290)

רֹזֶל “iron”

קִיר “wall”

מְצוֹר “siege” (BDB, 848)

צוֹר verb: “besiege” (BDB, 848)

Syntax & Misc.

Verse 2

- The verbal combination of נָתַן with מְצוֹר is unique to the MT. Elsewhere, the second verb, בָּנָה “build,” is used (Deut 20:20, 28:53, 57; 2 Chron 11:5, 14:5; Zech 9:3). This may be a poetic device, or word pair.
- The word, סָבִיב, is functioning as an adverb describing the placement of the siegecraft.

Verse 3

- The use of בֵּין...בֵּין means “between ____ and ____.”

Ezekiel 4:1-3

- The final clause, אֹתָהּ הִיא לְבַיִת יִשְׂרָאֵל, is verbless with the typology P[אֹתָהּ]—S[הִיא]—M[לְבַיִת יִשְׂרָאֵל].